

S'ha decidit així i es lley que cal cumplir: no barrejar.

Y al finir las nostras oracions, caldrá afegirhi la nova màxima de quaresma: *germans, no barrejem, no barrejem, no barrejem y al cel, de correguda, tot dret se'n anirèm!*

PANGLÓS.

L'obra del Diccionari Català

Ab lo *Bulletí del Diccionari* que acabem de rebre, corresponent a Janer y Febrer del present any, comensa'l tercer tomo d'aquesta avalorada publicació.

Comensa per un article de *forta y científica crítica sobre'l Diccionari* en publicació d'en Aladern, ahont s'exposan rahons de pes sobre certas afirmacions allí fetas equivocadament, y de veritable vindicació sobre l'anunci d'aquell *Diccionari* que's va estendre en amplituts que no han correspost, al menys, en lo fins avuy publicat. Com a provas d'aquest repte, s'inclouen en lo *Bulletí* unas *20 columnas de paraules mallorquines* que no figuran en lo *Diccionari* de l'Aladern, quinas variants *mallorquines*, igual que todas las de *Va lencia, Andorra, Rosselló y Llanguedoc*, ha vingut anunciat que's reuniran en aquell *Diccionari*.

Segueixen unas vuit planas d'*Espigolada Toponímica* ahont s'expressan en detall, los fruits de las excitacions fetas per Mossèn Alcover als col·laboradors de las comarcas catalanas, per l'arreglada dels *només de lloch y de casa*. Es una secció aquesta que diu ben a las claras que l'interès vers aquesta magna obra de Mossèn Alcover no minva gota, fenthi, al contrari, tothom lo qui bonament hi pot.

Després ve ja *L'Obra del Congrés de la Llengua Catalana*, parlant *in extenso* de aquesta assemblea, que per rahons de prudència y discreció a admirar, s'ha traslladat pel vinent Septembre, si Déu ajud. Publica la *Convocatoria* redactada per la *Comissió Tècnica del Congrés*, document hermoíssim en forma y fondo.

A n'aquest treball segueix un articlet donant compte de la feta del petart posat a casa Mossèn Alcover y de las moltas felicitacions rebudas, per haversen salvat totalment sa persona, aixís de particulars com de la premsa, quins periòdichs diu pel seu nom.

Més avall hi va, entre otras cosas, una suma de las cartas rebudas y contestadas per cosas del *Diccionari*, y un curiosíssim recompte, fet a l'engròs, de las cèdulas fetas per aquesta obra, que diu si són per ara ja mitj milió. Y acaba, ab las seccions ordinarias del *Bulletí*, sobre las *obras de las que se'n fan cèdulas, y col·laboradors que tenen poca són*.

MARS

Lo clàssich mes de las ventadas, de las furias.

Mars marsot, lo mes temut per personas y plantas. Dintre'l seu curt regnat, la naturalesa experimenta diferents sensacions en lo transcurs de son desenrotlló ràpid y decidit.

Bufan las tramontanas duent nous germans d'un fi a un altre confi; brunzen los arbres; udolan los boscos plens de pinars doblegant las sevas gegantinas alsarías fent una remor frèstega, poruga, encisadora d'oir, per llurs secrets sempre nous, los secrets dels seus cants furients, ràpids com las mateixas ventadas. L'armonia dels arbres, lo cant de las sevas veus quin artista las interpreta ab aquella fidelitat, ab aquella justesa de la maeixa realitat! Oh poder del vent!

Allà a ciutat, en sos carrers amples, quasi sempre polsosos, veyèm aixecarse monstruosa polsaguera que'n nuvola l'espai, omplenant las vias de reconadas de terras brutas, d'objectes recullits así y allà y portats, en vertiginosas voladas, ara altas, ara més baixas, ara a ran de terra, després arrastrantse com un arch poch a poch, més sempre avansant terrers nous, sempre caminant.

Allà als passeigs amples, las acacias afilardas en doble via entonan també un himne de vent, moventse totas a una al compás de las ratxadas com soldats afilrats en exercissi girantse al costat que la veu los hi mana.

Y ls ciutadans que no tenen a llurs vista altre espectacle que'l jugar de las acacias, contemplan enamorats lo panorama del mes com a nou, com a únic dintre'l Mars, aquest Mars que tanta por nos fa, per sas crudesas, per lo fingiment de primavera que sembla dur, quant en realitat no és més que'l darrer espetech de l'hivern que se'n va y sempre ls darrers espetechs

són los més temuts puig sembla que al volguer finirlos se'n vulgan emportar quelcom de viu que ls acompanyi en sa agonia llarga, l'agonia de tot un mes, l'agonia de cada any.

Contemplèu l'huracá desfet. ¡L'huracá! quanta tristesa quanta desolació sembla per arrèu ahont passa. Sembla talment un caball desfrenat passant per entre milions de criatures ¡Si'n mataria d'infants, si'n faria de víctimas aquest noble animal!

Igualment l'huracá; aquest no té aturador, ningú'l subjecta y passa ràpid com lo mateix pensament trossejant arbres centenaris que han vist l'obra de las generacions succentse una darrera l'altra ab la passivitat dels arbres y malmetent marjes y parets que l'home aná construhint pera protegirse a si mateix; arrasant tot lo debíl, tot lo frágil que al seu pas troba.

¡Oh poder de la furia! No és estrany que hi hagi homes capassos de sentir lo desitj de destrucció, l'afany de desbaratar l'obra pacífica de la construcció y la defensa, si la mateixa naturalesa, la sabia, la docta naturalesa, s'entreté en un moment d'arribat d'impetu frenètic en anular l'obra de si mateixa.

Aquest topar de las forsas positivas ab las negativas pro·ueixen sempre consternacions dolorosas, puig no sempre neix la xispa elèctrica aprofitadora pera la llum pera'l mecanisme ó pera'l científich, sinó que las més de las vegadas causan quant no l'anorreament d'abduas parts la debilitació d'una, y pera viure vida ufana necessitem las duas, això és, l'aire, l'oxigeno necessari pera respirar; més l'aire furios, lo vent desencadenat mata, ofega, necessitem també que caiguin una darrera l'altra l'obra dels homes passats pera que treballin y visquin los presents; pera'ls arbres, los fruits no cal que l'huracá's destroussi que aquests no necessitan construirse de nou, no cal sino'l conreuament pera que vagin vivint ja que l'home'ls planta y desplanta, los fa creixer y'ls mata quant no son productius pera *produir* fruits, servint finalment per llenya, per escalfar, quelcòm de necessari en la vida, més que necessari indispensable.

Hem dit potser massa en contra del Mars, potser que no ho mereixi. Lo Mars, és l'anunciador dels jorns primaverals; dintre'l seu més comensan los jorns agradosos, los días benignes, lo respirar de las flors, y això és un del preludi, lo preludi

de la Primavera riallera
pregnada d'olors
y colors.

BERNABÉ MARTÍ Y BOFARULL.

Tarragona 9 de Mars 1906.

Comentarios

D. Manuel el Ceremontoso ha declarat la guerra a las cabras y ha manat que no se'n presentés cap al seu davant *sin el correspondiente bozal*.

Molt ben fet, tet. A Brassalona també ho fan y per consegüent, es natural que aquí a Tarragona ho imitem. *D. Manuel* ab los ulls fixos demunt del seu colega de Brassalona, procura imitarlo, posant a la nostra ciutat a una envejable *altura*, sobretot en materia de reglaments.

Si'ns permetés una petita observació, li diríam que no está gayre bé per ell, copiar las cosas de Brassalona. ¿Qué no ho sab que's la nostra madrastra? *Síamos consientes, hombra!!!* Llenya a la madrastra.

Días enrra hi hagué sessió de trastos vells. Lo nostre egregi *D. Manuel* va presidir y a darrera hora va espetar un discurs que fou l'admiració de propis y estranys. En pocas paraulas, ditas ab un salero de casi casi, va fe saber que era alcalde de real orde y que era per aquella causa que presidia la sessió.

Si, señores, *deya ab eloqüent y ceremoniosa entonació*; soy alcalde de real orden, porque claro está que el consejo de mi digna presidencia no me habria hecho alcalde por más que yo, *prou* que me tiraba de los pelos y es por eso que me hicieron alcalde de real orden. Pues, si señores; como íbamos diciendo y no decíamos nada, soy alcalde de real orden y es por esta causa fortuita que presido esta sesión necrológica que podría muy bien ser la mia propia necrología, porque el gobierno que me ha nombrado alcalde de real orden está bastante estropeado y maltrecho, así como una cosa parecida a mi profunda y ceremoniosa elocuencia.

Brindo, pues... ay... quería decir proponía un voto de gracias a los señores

eminentes que me han precedido en el uso de la palabra, y al presidente que no es de real orden, que se quede sin voto de gracias... que lo parta un rayo. He dicho.

S'assenta l'alcalde de real orde y un senyor s'alsa y demana la paraula propo-sant fer extensiu lo vot de gracias al president a qui l'alcalde de real orde havia donat capot.

Duen que *D. Manuel el Ceremonioso* tenia ja la campaneta a la mà per treurer la paraula, però no ho va fer y deixant tranquila la campana va murmurar: Ah! si fossim a la sala del davant...

Feya temps que'ns trencavam lo cap procurant saber la causa d'haver batejat aquestas sarsueletas que ara s'usan ab lo genèrich nom de *género chico*. L'ilustre *Canoner*, ab sa enciclopèdica ciencia, nos compte'l per què y sa explicació nos ha satisfet y convensut.

Se diuen de *género chico* perquè no tenen més que un acte y per lo *corte wagnerià* que té la seva música.

Han sentit tronar? Doncas despleguin lo paraigua que aquell carrinçó desbarra. La sort que Wagner ja es mort, que si no'l mata, ne fa *chichi*.

Tu sí que ho ets de *género chico*, *Canoner*, y ben *chiquiritito*. Aquestas tercetas o quartas infantesas són terribles; una mena de *delirium tremens*, produït per unas quantas pantorrillas que apareixen entre mitj de quatre enaguas y puntas de ral la cana.

Ja ho veuen, l'«Atenèu de Tarragona» fa sa via. Ja fan obras y ben aviat se trobará en disposició de poguer hostatjar a tot aquell *dehritus*, aquell *montón* de descauciats de tots los portits, aquella colla de nyèbits que segons l'ilustre redactor de l'*Heraldo* componen aquesta novella societat.

Y'l *montón* infecte puja, puja y la xifra se'n va dret cap als cinch cents, de manera que la ridícula figura historia-mitològich-analfabètica que'l xistós *Heraldo*, després de rumiar molt, va imaginar ja no serveix.

Tindrà de variarla; nosaltres li donarem peu perquè no tingui de pensar tant. Que esperi a que siguem deu mil y allavors, ja empendrem la cèlebre retirada, retirada que haurá emprès l'*Heraldo* bon trós abans.

Llástima gran que en Moret, ab la seva bona figura, facilitat maravellosa de paraula, volubilitat de temperament, imaginació exuberant, no s'hagi dedicat a l'Art de Talia, puig hauria sigut, sens dubte, una de las glorias del Teatre Espanyol. Mentres que com a polítich sentim pressajug que será un nom més a afegir a la llarga llista de fracassats.

Encara hi seria a temps en mudar d'ofici, y augurariam gran èxit a la seva companyia si prengué com a *graciós* al *barbican Romanones*, lo de la *caerola*.

Creencias insanas

Moltas són las perjudicials creencias que dominan en las poch cultivadas inteligencias del vulgo. Obcecats per doctrinas sense cap ni peus, exposadas per sers patulants, caracterisats per la pedanteria y'l atreviment que dona la més supina ignorancia, creuen la religió que'ls predica qui desconeix fins lo Pare Nostre, com si diguessim l'ABC de tota religió; creuen los consells d'un *abogat de peu marge*, endropit entre la cràpula de café o taberna, en assumptos de dret o política casolana y fins internacional; creuen, en fi, a un ximpe qualsevolga que arrancant caixals dalt d'un cotxe, o venent quatre herbas *milagrosas*, o *tirant* desvergonyidament las cartas, los fa beure a gallet parlant de bruixas, de dimonis, ulls presos y otras bestiesas, que no serveixen més que pera buidarlos las butxacas y omplirlos lo cervell d'un baf de tonteria que'ls aturdeixi y'ls dona un continuat neguit y mal-estar que's tradueix moltas vegadas ab disputas sorollosas dintre las corresponents familias d'aquests sers desgraciats, que per no coneixer las insuperables dificultats de l'estudi y del saber se creuen que que'ls que'ls predican com si fossin un Sèneca o un Cicerón, perquè durant la seva infantesa va tenir la sort de xampurreixar una mica'l llegir y l'escriure y de bona fe creuen que'l diari que llegeix cada dia, li ensenya las mil y una tonterias que'ls predica.

Tot lo dit, es tant veritat, que ningú de cara y ulls ho posará en dubte, ningú se atrevirá a ferhi la més petita objecció, com es indubtable y inobjectable, que aquestas

creencias són molt dolentas y no t'nen cura si no s'instrueix a aquests sers infelissos que són més dignes de llástima que de recri-minació.

En todas las esferas sociales tenen aquestas creencias, imbuídas per ignorants tocats de pedanteria, llurs fatals trascendencias directament per l'individu y familia potser, y indirectament per tota la societat; mes las que's retoreixin a la salut són tan trascendentals las conseqüencias d'insanas creencias, que no perjudican solzament a l'individu, sino directíssimament a la familia y a tota la societat; donchs que per ellas la salut pública sofreixi'ls terribles atachs de malalties asquerosas que no tenen rahó d'ésser ni hi serán lo día que las creencias insanas, per motius de la major cultura, hagin sigut desterradas d'aquellas inteligencias verges de tota instrucció.

Ja que no podèm d'altra manera, provarem per avuy d'establir cátedra en Lo CAMP DE TARRAGONA, sobres un assumpto de salut pública d'actualitat, parlant al poble'l llenguatge de la veritat y ab tota la claretat assimilable per tots los de poca cultura que'm llegeixin, prescindint de tecnicismes, que a més d'ésser ridícols en aquest treball, lo farían estèril pera las inteligencias a que'l dedico.

La vacunació es una màquina de fer diners los metges. Això diu lo vulgo, y això es la blasfèmia, l'heretgia científica més gran que en l'actualitat se pot concebir, y qui ho predica, conscient o inconscientment, es un verdader criminal de lesa humanitat.

La vacunació, durant la tendra infantesa, de més en amunt, practicada per un metge o per ordre seva, un practicant, única manera que legal y científicament lo practicant la pot posar, y la revacunació ab la mateixa forma, cada deu anys, com a màxim, es un medi segur de no veurer may més pigota, may més guerxos, cechs o gravats per causa d'ella.

La vacuna pot encomanar y contagiar moltas malalties. Això diu lo vulgo. Y això no's pot dir que no sigui veritat, perquè l'experiencia desgraciadament nos ho ensenya; però no més ho es una mica veritat, donchs que avuy la ciencia sab que las dos únicas fonts de contagi de mals per la vacuna, són en la vacuna mateixa o en lo modo de posarla; pera evitar los perills de la primera, avuy la ciencia obté la vacuna ab procediments cada dia més escrupulosos pera restar facilitats de contagi de mals, tant, que essent molt petit lo tant per mil de cassos desgraciats, molts anys enrra van disminuint cada dia, a l'extrèm de que avuy se comptan per mils los vacunats o revacunats en aquesta ciutat, sense que hagi ocorregut cap cas desgraciats. Per evitar los perills en lo modo de fer la vacunació, avuy l'immensitat dels metges ja saben que dependeix del rigorisme de netedat, tant en lo bras que's va a operar com en l'eyna que ha de servir per fer l'operació, y per això's renta'l bras y l'eyna, o no serveix més que per una operació, llensantla després o netejantla y mellor cremarla abans de tornarla a usar.

La vacunació es dolenta en temps d'epidemia, perquè si empleyas la pigota, suma ab la febre de la vacuna y'l mata. Això diu lo vulgo, y això faria riure si no fés plorar, per las fatals conseqüencias que se'n deriven, donchs que la gent, baix aquesta creencia, no's revacunan y són víctimas de la pigota y sostenen un terrer fèrtil pel contagi, fent una epidemia incabable, essent aixís que si's revacunessin farian lo terrer estèril, la lleyor no podria germinar y l'epidemia quedaria vensuda, com quedan netas de llops las montanyas quan no troban còm sostindre la vida. La vacuna dona poca febre, y no's suman en los malats los grans de febre com se poden sumar los diners de dos entitats o individus diferents pera constituir un més gròs capital; en aquesta qüestió succeeix tot al revés; l'influencia de la vacuna anula la forsa de la pigota, si l'individu no está invadit per aquesta, y la disminueix si desgraciadament l'individu ja está invadit en lo moment de vacunarse. Es precis tindre present que la vacuna no es la pigota, sino un remey preservatiu de la mateixa; per lo tant, si no arriba a temps a prevenirla, evitará al menys la gravetat, totalment diferent de lo que'l vulgo creu y propaga de generació en generació.

No convé vacunarse fora del Maig y Septiembre. Això repeteix lo vulgo a cada instant. Això estaria bé en èpocas normals, ja que són mesos que no fa fret ni calor y es menys incòmodol' vacunarse, pero no tots los paissos gaudeixen de nostre clima, y per tant, en cada clima esculliran mesos distints; per altra part, en temps normals cadascú escullirà'l temps que bé li sembli, però en temps d'epidemia seria

IL·L·U·S·T·R·A·C·I·Ó CATALANA UN ANY 30 PESSETAS

GRANS REGALOS per valor de 30 ptas. La suscripció del 1906 surt de franch

HA SORTIT JA

PILAR PRIM

NOVELA DE NARCÍS OLLER

5 pessetas primer regalo als subscriptors de la "IL·L·U·S·T·R·A·C·I·Ó CATALANA"

ridicol esperar, donchs que tothom sab que'ls paraigües són per quant plou; que las campanas tocan al bon temps quan hi ha tempestat; que las armas, serveixen per quan hi ha guerras o lladres, etzètera, donchs la vacuna serveix sempre en general y especialíssimament quan hi ha pigota, com lo menjar may es tan bò com quan hi ha gana.

Aquest article s'ha fet més llarch de lo que'm proposava, però per poguer combatre d'una vegada las principals creencias insanas que malmeten actualment la salut pública de nostra ciutat, y no molestar més als llegidors de Lo CAMP DE TARRAGONA, preferixo llarch y acabar avuy dientvos: Vacuneuse, revacuneuse, deixeuvos de rancias creencias que perjudican a tots, menys als metges, apotecaris y capellans.

A. RABADÁ.

CONCURS ARTÍSTICH CATALÀ de Figueras

Als poetas, prosadors y músichs de Catalunya y de tots los territoris ahont la nostra llengua és parlada y coneguda, salut.

Per complir l'honrosa tasca que la comissió de festeigs pera las vinentas firas de la Santa Creu, nos encomenà, vos convidam a pendre part en lo Concurs Artístich Català que's regirà per lo següent

CARTELL

Primer premi.—Flor natural y 250 pessetas, s'adjudicaran a la mellor composició en vers, sobre tema que's deixa al bon gust y franch arbitre de l'autor. Segons la bella costum d'antich establerta, lo qui obtinga aquest premi deurà ferne present a la dama de sa elecció la qual proclamada Reina de la Festa, entregará'ls premis als qui guanyadors ne sien.

Segon premi.—250 pessetas, a la mellor composició narrativa en prosa sobre tema lliure.

Tercer premi.—250 pessetas a la mellor col·lecció de cansons catalanas pera cant y piano de cayent popular.

Accésit.—100 pessetas, a la col·lecció de cansons que segueixi en mèrit a la guanyadora del premi.

Quart premi.—Un quadro d'un pintor català, al mellor sonet sobre tema lliure.

Quint premi.—Un objecte d'art en bronze, a la mellor poesia dedicada al fundador de las societats chorals de Catalunya En J. Anselm Clavé.

Los guanyadors del premi y accésit de cansons catalanas, contrauen l'obligació d'executar per son compte en la solemne Festa del Concurs, los treballs premiats.

Totas las composicions deurán ésser rigorosament inèdites y escrites en antich o modern català.

Tots los treballs se remetrán a n'en Puig Pujadas, carrer de Girona, n.º 18, a Figueras, junt cada hù ab un plech clòs que continga'l nom de l'autor y duga al cim escrit lo títol y lema de la composició.

Los plechs que continguin los noms dels autors no premiats se cremarán, com de costum, acabada la repartició dels premis.

Lo plasso d'admissió's tancarà'l 15 de Abril y la festa de repartició de premis tindrà lloch lo dia 5 de Maig en lo Teatre Principal.

La comissió organitzadora's reserva per sis mesos l'exclusiva propietat de las obras premiadas.

Formarán lo jurat calificador per los temas literaris los Srs. Joan Maragall, Ignasi Iglesias y J. Pous y Pagès

Lo jurat musical se publicará oportunament.

Figueras i Mars 1906.—La Comissió organitzadora: Puig Pujadas.—Felip Llonch.—Joan Cusi.—Francesch Sala.—Lluís Massot.—Joan Antich.

NOVAS

Lo senyor Alcalde ha tingut l'atenció d'invitarnos al *meeting* que demà a las dugas de la tarde se celebrará a la Plassa de Toros pera protestar del malhaurat projecte Xaudaró que d'arribar a realisar-se produiría la miseria y la ruina més espantosa a nostras hortas y las de tot lo camp de Tarragona.

No cal dir que assistirém a l'acte responent com sempre a defensar los interessos materials y polítichs de la Comarca, més quan Lo CAMP fou un dels primers en donar lo crit d'alerta en aquesta qüestió, que desde'l primer moment considerárem de vitalíssima urgencia lo protestarne per totas las vias legals, fent compendrer que d'arribar a ser un fet la concessió d'aigua que'ls de Reus volen pendrer del Franco-lí sobrevindría una *debacle* que podria ocasionar molts llágrimas y dol en tota la ribera de nostre riu.

Nosaltres no sols hi anirém y defensarém los interessos del camp sino que preguem a tots los tarragonins a tots en general sense distinció de miras polítichs ni personals, que acudeixin com un sol home al *meeting*: a tots los pagesos y propietaris de la conca del Franco-lí a que vinguin demà a Tarragona pera significar al Govern lo nombre dels que som; la forsa de la nostra unió pera que revogui la R. O. que en mala hora sembrá l'intranquilidat entre nostras pagesos, industrials y comerciants puig que ab la tal concessió morirían las únicas y pobras fonts de riquesa que té'l nostre camp ab l'auxili de las actuals aigües del Franco-lí.

¡Tothom donchs, al *meeting*!

Los elements de l'*Heraldo* no s'han atrevit a contestar las preguntas que'ls hi feyan en nostre darrer número.

No'ns estranya, puig fa temps que sospitavan que'n lo *jo no hi era*, repetit constantment pels inspiradors del confrare, hi mancava una gran dosis de sinceritat.

Avuy podém dir que *si que hi eran* y fins creuer que'ls mateixos que protesta van particularment ho feyan per no atrevir-se a sostenir de paraula lo que escribían en l'*Heraldo*.

Ab aquesta diplomacia no hi ha dubte que anirán lluny, tan lluny... que'l dia menys pensat los perdrém de vista com a partit polítich.

Continúan los ensaigs de l'«Orfeo Tarragoní» que promet anar molt lluny si'ls orfeonistas posan de lo seu tot lo que's pot esperar que hi posin.

Es inútil que encarim la necessitat absoluta de l'assistencia continuada, puig que ab ella y sols ab ella será possible arrodonar bé las cansons y pulir y matisar degudament. Sense cohesió no pot ser fer quelcom de profitós.

A ensajar donchs, orfeonistas, sense faltarnhi cap.

Del senyor D. Lleó Ferraté, representant a nostra ciutat de la companyia de segurs sobre la vida *La Activa*, hem rebut un elegant calendari d'enguany que a més d'informar ab datos ben clars lo funcionament d'aqueixa companyia, dona idea d'algunas otras societats dedicadas a segurs que tenen son domicili a Espanya. Agraím la deferencia.

L'animació es extraordinaria en la nostra Associació'ls días que l'Orfeo té prova de conjunt, constituint pera'ls socis protectors y demés assistents una veritable festa de caràcter ben simpátich y encoratjador.

Lo distingit escriptor En Manel Folch y Torres ha tingut l'atenció de remètrons un ejemplar del seu drama en un acte *Un interior*, estrenat darrerament en lo Teatre Romea de Barcelona ab forsa èxit.

Agraím l'atenció que'l Sr. Folch y Torres ha tingut ab nosaltres.

Demà será un día de forsa espectacles en nostra ciutat. Al matí, a las deu, en lo passeig de la Rambla de Sant Joan tindrà lloch l'acte de la jura de la bandera pels quintos darrerament ingresats a las filas.

A las dugas de la tarde comensarà en la Plassa de Toros lo monstruós *meeting* de protesta contra la concessió otorgada a Reus pera emportarse sis molas d'aigua del riu Franco-lí, acte que promet ésser de grandíssima resonancia, puig hi ha notícias de que vindrán l'immensa majoria de veïns dels pobles a qui perjudica la tal concessió.

A dos quarts de quatre'ls socis del club ciclista *El Pedal* sortiran del mateix en nombre considerable, montats en bicicletas, motocicletas, tandems, un automòvil y algunas tartanas y cotxes, pera dirigir-se a Tamarit. L'objecte de l'excursió no es altre que'l d'aprofitar a que'l Sr. Polak, amo del cinematògraf del seu nom, tregui una película cinematogràfica dels mateixos pera exhibirla després en son establiment.

La sortida la farán del mateix club y en orde d'excursió, darán una volta per la Rambla pera que la película puga agafar tota aquesta extensió.

Es a dir, un diumenge ab forsa espectacles y no gens cars de veurer.

La companyia de sarsuela que actua en nostre Teatre Principal va vevent cada día més la bona acullida que li dispensa nostre públich omplenant lo Teatre en cada funció que anuncia.

Principalment lo dijous a la nit que la dedicá al novell *Ateneu de Tarragona*, lo Teatre presentava un brillant aspecte, no vegentse una sola localitat buida, cosa molt digne de notarse en un día feyner.

La feyna dels artistes fou molt aplaudida pel nombrosíssim públich, especialment *La tragedia del Pierrot*, que fou admirablement interpretada per los artistes encarregats de l'interpretació. Pera avuy s'anuncia un estreno y pera demà dugas extraordinarias funcions de tarde y nit.

Los Presidents de l'Associació Catalanista, Centre Nacionalista Català, Centre Federal y Fraternalista Republicana, y'ls Directors dels periòdichs *Serem!* y *Lo CAMP DE TARRAGONA*, enviaren lo prop-pessat dilluns los següents telefonemas als Diputats a Corts per aquesta Circumscripció: «Mayner.—Cañellas.—Nogués. Congreso.—Madrid.

Esperamos combatirán hasta hacer imposible aprobacion proyecto ley jurisdicciones.»

Los Srs. Cañellas y Nogués han escrit al President de l'Associació Catalanista, expressantli'l gust ab que satisfarán los desitjos de tots los catalans que són los seus.

Catalunya'ls ho agrairá.

Convalecencias.—Ovi Lecitina Giol.

Demà diumenge, a l'hora de costum, la banda de música del Regiment d'Almansa executarà al passeig de la Rambla de Sant Joan lo següent programa:

Souvenir de Roma, Pas-doble.
La medalla de oro, Overtura.
Moros y cristianos, Fantasía.
Jota de Gigantes y cabezudos.

—Neurastenias.—Neurostodogeno Sugrañes.

Lo passat divendres celebrá las noces d'or de sa ordenació sacerdotal, lo distingit Pbre. D. Alexandre Mariné, catedràtich jubilat del nostre Institut provincial.

Los amichs y admiradors de Mossèn Mariné a Tarragona, que forman llegió nombrosíssima, y entre'ls qui s'hi comptan llurs antichs dexeples que li tenen gran veneració y respecte, aprofitaren l'ocasió pera demostrarli novament las llurs simpatias.

Vulga Déu conservar forsa anys la vida de tan exemplar sacerdot y meritíssim catedràtich, y rebí'l Sr. Mariné la felicitació més sincera de la Redacció de Lo CAMP, quals individuus, casi tots, conservan ben fresch encara'l recort de llurs bondats y talents de professor.

Després d'uns quants días verdaderament primaverals, avuy s'ha ennuvolat lo cel y sembla que vulgui plourer. Tant de bò que fós aixís.

COSTUMS TARRAGONINAS

Darrereras obras de

D. FERRAN DE QUEROL Y DE BOFARUÍ

HERÈU Y CABALÉ..... Preu: 2 ptas.
MONTSERRAT..... » 3 »

Se venen en l'estampa d'en Francesch Sugrañes.

TIP. DE FRANCESCH SUGRAÑES, COMTE DE RIUS, 9

 Ibarra y C.ª de Sevilla

Linia regular de grans vapors

Pera Valencia, Alacant, Cartagena, Almería, Málaga, Sevilla, Cádiz, Huelva, Vigo, Marín, Villagarcía, Carril, Corunya, Ferrol, Rivadeo, Gijón, Santander, Bilbao, Pasages, San Sebastián, Bayonne, Bordeaux, Nantes, Dun-Kerque, Havre y París.

Sortirà d'aquest port lo dia 15 del corrent lo vapor **Cabo S. Antonio**, son capitá D. Joan Amegaza, admetent càrrega y passatgers pera'ls citats ports.

Lo despatxa son consignatari D. Marián Peres.

TARJETAS DE VISITA

Imprempta Sugrañes

Joan J. Domènech Solé

PROCURADOR

SUCCESSOR DE D. VICENS MATEU

Agent del Banch Hipotecari d'Espanya

RAMBLA DE CASTELAR, 26, 2.º

EMULSIÓN NADAL UNICA con 80 por 100, aceite bacalao r.º, glicerofosfatos, hipofosfitos, glicerina. **La mejor.** Reconstituyente, tónico-nutritivo. Niños, viejos, consunción, convalecencias, embarazo, lactancia; fos. tisis, escrofulas, linfatismo, raquitismo, anemia, diabetes, gota, dolores, nervios. Análisis Dros. Bonet y Codina, aprobación Colegios Médicos y Farmacéuticos.—**Medalla de plata.** Farmacias y Droguerías.

JERABE HIPOFOSFITOS NADAL con Neurostina. Tónico, reconstituyente, estimulante. **Hipofosfitos de cal, estricnina, hierro, manganoso, quinina, sosa,** coquina, tónico amargo y neurostina (fósforo orgánico). Anemia cerebral, enfermedades medulares; accelera digestión, detiene caducidad orgánica. Cumple indicaciones **hipofosfitos.** Preparación esmerada, productos escogidos.—**Medalla de plata.** Farmacias y Droguerías.

PASTILLAS SERRA son las mellors pera curar la TOS

Y todas las enfermedades de l'aparell respiratori perque modifican las mucosas, facilitan l'expectoració y treuen en un dia l'opresió del pit y la fadiga. Poden pendres sens cap perill, puig no contenen opi ni morfina.

A DOS RAIS CAIXA

Farmacia del Centre de MANEL FONT, Rambla de Sant Joan, 57, Tarragona.—Teléfon 48

NEURASTENIAS

clorosis,

debilitat general,

anemia

se curan radicalment ab l'us del

NEUROSTEÓGENO SUGRAÑES

EN TOTAS LAS FARMACIAS

Llevat de CERVESA

ESBERT

Es lo mellor pera curar radicalment tota classe de afeccions de la PELL, fongos, supuracions, eczemas, antrax, vesiculas, etc.

DE VENDA

en todas las bonas farmacias

Ús general:

Farmacia ESBERT

Unió, 22

TARRAGONA

PILDORAS VERDAS

ESBERT

Es la mellor preparació pera combatir la

pobresa de sanch,

retrassos de la

menstruació,

anemia, etc.

Farmacia.—Unió, 22

TARRAGONA

Sastrería y Camisería d'en

VICENS BRELL

NOVETATS de la temporada d'hivern en Sastrería, Camisería y Corbatería.

DEPÓSIT d'ornaments religiosos dels **Fills de Miquel Gusi**, de Barcelona.

DEPÓSIT de l'acreditada sombreria de la casa **L. Trinchet**. Especialitat en los de teula y copa.

Se confeccionan tota mena de trajos y pessos pera senyors eclesiástichs.

Comte de Rius, 23 y Rambla de Sant Joan, 57

DR. SASTRE Y MARQUÉS

HOSPITAL, 109.—BARCELONA

Pastillas calmants de la tos del Dr. Sastre y Marqués.

Vi d'ostras del Dr. Sastre y Marqués, lo mellor dels tònichs.

Sucro vermifrucho del Dr. Sastre y Marqués, preciós remey pera espulsar los cuchs.

Essencia febrífuga del Dr. Sastre y Marqués, contra tota classe de febras.

Denticina del Dr. Sastre y Marqués, és la salvació segura dels nens en tots los accidents perilluosos de la dentició.

Conservador de la boca del Dr. Sastre y Marqués. Ab aquest preciós remey s'evitan todas sas malalties.

Pera tenyir lo cabell no hi ha res com la tintura del Dr. Sastre y Marqués.

Casa especial en Axarops medicinals dosificats

EXCELSER

En Llanas ven uns paraigüas de semi-seda y cutó, de color inalterable y teixit tantíssim hò, que resisteix tota proba al devall d'un canaló. Además, també té uns vanos ab pintats tan rebóns, que ni Rafel ni Murillo los podrian fer melló, a propòsit per regalos; causan gran admiració. Trobaran també sombrillas y un gran assortit de bastóns, parassols de totas menas que són molt barato y bons. Mellor dit: no hi ha cap casa en tan bonas condicions.

26.—Comte de Rius, 26.—TARRAGONA

TALLERS d'Arts sumptuarias

FÉLIX RIBAS

Carretera de Castelló, TARRAGONA

Se construeix ab perfecció tot lo referent a Arts sumptuarias. Projectes y presupuestos detallats de las obras que ho requereixin.

Lo Camp de Tarragona

SETMANARI CATALANISTA

Redacció: Carrer Méndez Núñez 6, baixos. Administració: Rambla de St. Joan, 39. Llibrería y Centre de suscripcions de D. Sadurn Ginesta.

Preus de suscripció

Tarragona, trimestre.....	1'50 pta.
Fora.....	1'50 »
Extranjeri.....	2'0 »
Número d'avuy.....	0'15 »

De venda en lo local de l'«Associació Catalanista», carrer de Méndez Núñez, 6 y en la esmentada Llibrería.

Anuncis a preus reduïts

TUPINAMBA EXQUISITS XACOLATAS

El de la casa

TUPINAMBA

TOSTADERO DE CAFÉ

AROMA CONCENTRADO con REAL PRIVILEGIO.

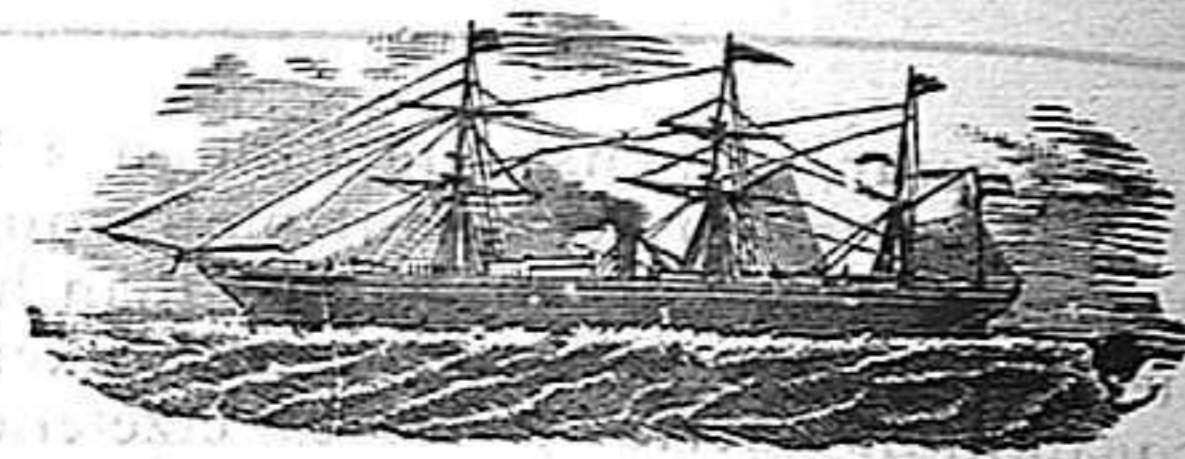
TRABAJA LOS CAJES DE ESTA CASA VENDER LOS SEÑORES A LOS REQUERIDOS ANALISIS

SUCRE FINA DE CLASSE SUPERIOR A BONS PREUS

Unich Representant a Tarragona y sa Comarca

En Joan Roset Sabaté.—Pastissería

Carrer de l'Unió, núm. 19.—Tarragona

Serveys de la Companyia Trasatlántica

Linia de Cuba y Méxich.—Lo dia 17 de Mars sortirà de Bilbao, lo 20 de Santander y'l 21 de Coruña lo vapor

REINA M. CRISTINA

directament pera Habana y Veracruz. Admet passatge y càrrega pera Costafirme y Pacífich ab trasbord a Habana al vapor de la linia de Venezuela-Colombia. Combinacions pera'l litoral de Cuba y Isla de Santo Domingo.

Linia de Nova-York, Cuba y Méxich.—Lo dia 26 de Mars sortirà de Barcelona, l' 28 de Málaga y'l 30 de Cádiz, lo vapor

BUENOS AYRES

directament pera Nova York, Habana y Veracruz Combinacions pera distints punts dels Estats Units, litorals de Cuba y Isla de Santo Domingo. També admet passatge pera Puerto Plata ab trasbord a Habana.

Linia de Venezuela-Colombia.—Lo dia 11 de Mars sortirà de Barcelona, lo 13 de Málaga y'l 15 de Cádiz, lo vapor

MONTEVIDEO

directament pera Las Palmas, Santa Cruz de Tenerife, Santa Cruz de la Palma, Puerto Rico, Habana, Puerto Limón, Colón, d'ahont surten lo 12 de cada mes pera Sabanilla, Curaçao, Puerto Cabello y La Guayra, admetent passatge y càrrega pera Veracruz ab trasbord a Habana. Combina pel ferrocarril de Panamá ab las companyias de navegació del Pacífich, pera quals ports admet passatge y càrrega ab bitllets y coneixements directes. Combinació pera'l litoral de Cuba y Puerto Rico. S'admet passatge pera Puerto Plata ab trasbord a Puerto Rico y pera Santo Domingo y San Pedro de Macoris y ab trasbord a Habana. També carrega pera Maracaibo, Coro, Carupano y Camaná ab trasbord a Puerto Cabello y pera Trinidad, ab trasbord a Curaçao.

Linia de Filipinas.—Lo dia 31 de Mars sortirà de Barcelona, havent fet las escalas intermitjas, lo vapor

ALICANTE

directament pera Génova, Port-Saïd, Suez, Colombo, Singapore y Manila, servint per trasbord los ports de la costa Oriental d'Àfrica, de l'India, Java, Sumatra, China, Japó y Australia.

Linia de Buenos Aires.—Lo dia 3 de Abril sortirà de Barcelona, lo 5 de Málaga y'l 7 de Cádiz, lo vapor

LEON XIII

directament pera Santa Cruz de Tenerife, Mo tévideu y Buenos Aires.

Linia de Canarias.—Lo 17 de cada mes sortirà de Barcelona, l' 18 de Valencia, lo 19 de Alacant y'l 22 de Cádiz, lo vapor

M. L. VILLAVEVERE

directament pera Tanger, Casablanca, Mazagan, Las Palmas, Santa Cruz de Tenerife y Santa Cruz de la Palma, retornant a Santa Cruz de Tenerife pera emprendre lo viatge de retorn, fent las escalas de Las Palmas, Cádiz, Alacant, Valencia y Barcelona.

Linia de Fernando Póo.—Lo dia 25 de Mars sortirà de Barcelona y'l 30 de Cádiz, lo vapor

SAN FRANCISCO

pera Fernando Póo, ab escalas a Casablanca, Mazagan y altres ports de la costa Occidental d'Àfrica y Golf de Guinea.

Linia de Tanger.—Sortidas de Cádiz: dilluns, dimecres y divendres. Sortidas de Tanger: dimars, dijous y dissabtes.

Aquests vapors admeten càrrega en las condicions més favorables y passatgers, a quins la Companyia dona allotjament molt cómodo y tracte esmerat, com ha acreditat en son dilatat servey. Rebaixas a familias. Preus convencionals pera camarots de luxo. Rebaixas pera passatgers d'anada y tornada. També s'admet càrrega y s'expenen passatges pera tots los ports del món servits per líneas regulars. La empresa pot assegurar las mercaderías que s'embarquin en los seus vapors.

AVIS IMPORTANT.—Rebaixa en los nòlts d'exportació.—La Companyia fa rebaixas de 30 per 100 en los nòlts de determinats articles, ab arreglo a lo establert en la R. O. del Ministeri d'Agricultura, Industria y Comerç y Obras Públicas de 14 Abril de 1904, publicada a la Gaceta del dia 22 del mateix mes.

Serveys comercials.—La secció de d'aquests serveys té establerta la Companyia, s'encarrega de treballar a Ultramar los Mostruaris que li siguin entregats y de la colocació dels articles, qual venda, com ensaig, desitgin fer los Exportadors.

Pera més informes dirigir-se a son agent

D. EMILI BORRÁS

AYGUA NAF SERRA

Aquesta triple aigua de flors de taronger, de perfumada y deliciosa aroma está elaborada ab la fresa tendre, fresca y escullida del taronger agre y's vend en botellas de 1/4 de litre al preu d'una pesseta.

A l'engros importants descomptes. Farmacia y laboratori de A. Serra.—Rous

A la menuda: Farmacia del Centre.—Tarragona.—Demandar AYGUA NAF SERRA